

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych⁽¹⁾ nie później niż do 13 grudnia 2013 r. Komisja miała za zadanie przyjąć akty delegowane dotyczące ustalenia naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego. Strona skarżąca twierdzi, że nie przyjmując takich aktów delegowanych, Komisja nie podjęła działań, do których podjęcia jest zobowiązana na gruncie prawa. Strona skarżąca zwróciła się do Komisji o przyjęcie aktów delegowanych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych, ale w odpowiedzi Komisji, zdaniem strony skarżącej, nie zostało określone żadne stanowisko odnośnie do wezwania do działania w rozumieniu art. 265 akapit drugi TFEU. Strona skarżąca twierdzi, że ponadto, w chwili wniesienia skargi Komisja nie podjęła jakichkolwiek działań, aby zakończyć podnoszone zaniechanie działania. Zdaniem strony skarżącej Komisja ma podstawę do ustalenia naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego i stosowania tych kryteriów, które zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych akapity drugi i trzeci należy stosować dopóki Komisja nie przyjmie aktów delegowanych dotyczących substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012 L 167, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2014 r. – JP Divver Holding Company przeciwko OHIM (EQUIPMENT FOR LIFE)

(Sprawa T-642/14)

(2014/C 431/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JP Divver Holding Company Ltd (Newry, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci A. Franke i E. Bertram)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „EQUIPMENT FOR LIFE”

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie R 64/2014-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – SV Capital przeciwko EUNB

(Sprawa T-660/14)

(2014/C 431/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SV Capital OÜ (Tallin, Estonia) (przedstawiciele: M. Greinoman, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji EUNB z dnia 21 lutego 2014 r. nr EBA C 2013 002;
- uchylenie decyzji komisji odwoławczej Europejskich Urzędów Nadzoru nr BoA 2014-CI-02 w części oddalającej odwołanie;
- przekazanie sprawy do właściwego organu EUNB w celu zbadania co do istoty zażalenia SV Capital OÜ z dnia 24 października 2012 r. (uzupełnionego);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami poniesionymi w związku z wykonaniem wyroku lub postanowienia Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędów w ustaleniach faktycznych, gdyż zaskarżona decyzja nr EBA C 2013 002 stanowi, że „ani [RR] ani [OP] nie byli szefami oddziału Nordea Bank Finland ani też nie zajmowali kluczowych stanowisk w rozumieniu wytycznych EUNB dotyczących odpowiednich kwalifikacji”, mimo iż komisja odwoławcza uwzględniła przeciwne dowody skarżącej.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym pozwana nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień dyskrejonalnych, gdyż nie uwzględniła okoliczności i) że Nordea jest wpisana na sporządzoną przez Radę Stabilności Finansowej listę 29 światowych instytucji finansowych o znaczeniu systemowym, ii) że chodzi o konglomerat finansowy, iii) że estoński oddział jest istotnym oddziałem oraz iv) że podnoszone naruszenia są istotnej natury.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 39 ust. 1 rozporządzenia EUNB⁽¹⁾ oraz art. 16 kodeksu dobrej praktyki administracyjnej EUNB⁽²⁾, jako że skarżąca nie miała możliwości zajęcia stanowiska w przedmiocie uzasadnienia i ustaleń pozwanej w zakresie okoliczności faktycznych przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nr EBA C 2013 002, gdyż pozwana nie poinformowała skarżącej o swym zamiarze niewszczynania żądanego dochodzenia dotyczącego Nordea Bank Finland i nie podała powodów takiej decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 3 ust. 3, 4 i 5 wewnętrznych zasad EUNB⁽³⁾, jako że zastępca przewodniczącego EUNB nie został poinformowany w oparciu o anonimowe informacje o planowanej decyzji o niewszczynaniu dochodzenia.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy i nieracjonalnego zachowania EUNB w zakresie w jakim pozwana wykazała się stronniczością, a biorąc pod uwagę czas i nakłady poniesione przez skarżącą w celu wniesienia zażalenia i wykazania jego dopuszczalności, nie było żadnego powodu zakończenia postępowania w tej sprawie bez podjęcia uzasadnionej decyzji co do istoty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. 2010 L 331, s. 12).

⁽²⁾ Decyzja zarządu EUNB nr DC 006 z dnia 12 stycznia 2011 r. dotycząca kodeksu dobrej praktyki administracyjnej EUNB.

⁽³⁾ Decyzja Rady Organów Nadzoru nr DC 054 z dnia 5 lipca 2012 r. dotycząca wewnętrznych zasad dochodzenia w sprawie naruszenia prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Milchindustrie-Verband und Deutscher Raiffeisenverband przeciwko Komisji

(Sprawa T-670/14)

(2014/C 431/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Milchindustrie-Verband e.V. (Berlin, Niemcy), Deutscher Raiffeisenverband e.V. (Berlin) (przedstawiciele: I. Zenke i T. Heymann, Rechtsanwälte)